

TELLİ DUVAKLI

Mustafa Pınarbaşı

bu özlem kapalı bir gişe
ne hâyâle gelir ne düşe
bir mühür misâli bir kaşe
gönlüme vurduğum sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
yaprak mı rüzgârlar estiği zaman

sular akmaz kandiğin için
ateş yakmaz söndüğün için
ve inip inip bindiğin için
her trenden sorduğum sevgili

unutmuşum seni anlat sen neydin
bir ses mi, kâinat sustuğu zaman

gönlünce verip diyetleri
şerefendirip dâvetleri
üsleri, bütün saatleri
aşkına kurduğum sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
“dost muydun” yalnızlık bastığı zaman

bâzen çıkarım yıldızlara
yelken açarım denizlere
telli, duvaklı beyazlara
motifçe ördüğüm sevgili

unutmuşum seni, anlat sen neydin
kısmet mi kem diller kestiği zaman

ÇOCUKTA HERCAİ GÜLÜŞLAR SAKLI

Mehmet Özdemir

Bir çocuk ağlarsa anne çaresiz
İnsanlık taş keser olmaz oralı
Hançere su verir göğün öfkesi
Sema parçalanır bulut yaralı

Bir çocuk severse kırmızı açar
Karanlık bereli şehre itiraz
Göğün fısıltısı kulağa küpe
Yoksulluk rüyası dalında kiraz

Bir çocuk üşürse kıştan soyunur
Ürkek yüreğine giydirir yazı
İkinci suları mavi bir zaman
Eritir buzları ruhun alazı

Bir çocuk sorarsa zulüm nereli
Türkistanlı derim ya da Iraklı
Somurtsa yüzünün diğer yarısı
Çocukta hercai gülüşler saklı